

der hver gang, der står nye energiformer, så stod vedvarende energi. Er det ikke det, vi taler om? Og hvis det står til Enhedslisten, må man altid gerne lige tilføje deponeringsfri, altså vedvarende deponeringsfri energi, så ved vi jo helt præcist, hvad vi taler om. Men vi ved jo godt, at der er et politisk skel dér, som vi endnu ikke har overkommet, men den tid kan vel komme.

Vi mener ligeledes, at det af formålsparagrafen bør fremgå, at sigtet med programmet for vores energi er at få udfaset kulfyngsteknikken. Vi har i det hele taget ikke noget imod, at der kommer til at stå lidt mere »Energi 21« i teksten.

Så var der et andet problem, som fru Anni Svanholt nævnte, og det var jo finansieringen. Vi er ganske enige i, at hvis vi skal videreudvikle energien, som der er lagt op til i § 1, står vi over for, at der skal findes mange midler. Her tror jeg, vi står ved et vadedsted: Skal vi fortsætte med mere skattefinansiering, eller skal vi sørge for, at sektoren selv klarer det?

Enhedslisten har således foreslået, at de rene erhvervsprojekter under EFP-programmet passende kan finansieres som en del af tilbageføringen af CO₂-afgifterne til erhvervslivet, og det kan så frigøre finanslovmidler til f.eks. et solcelleprogram. Så i den forstand er vi jo altid beredte til at lette skattebyrden på det her område og lade sektorerne selv bestemme det gennem omlægninger.

Så har jeg et par små detaljerede spørgsmål. Jeg skal høre, om ministeren har kommentarer til GEUS' forslag i deres høringssvar om, at det rådgivende udvalg indarbejdes i selve lovteksten, som jeg da selv finder som en god idé. Også Risøs anbefaling af, at programmet kan indgå fireårige resultatkontrakter, hører jeg gerne ministerens bemærkninger til, idet jeg i hvert fald på nogle punkter ser dette som et offentligt alternativ til erhvervslivets stadig større styring af forskning.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Kun lige kort vil jeg sige, at hr. Søren Kolstrups forslag om at bruge de CO₂-afgifter, der skal tilbageføres til det her, bliver uden vores hjælp. Vi har altså nogle klare aftaler på det her område med ministeren. Jeg har tidligere sagt, at han er lidt langsommelig og knap så kreativ, som han burde være, for at få klaret denne sag, men den vil vi vide at holde øje med.

Kim Behnke (FP):

Umiddelbart efter at der havde fundet – som det hedder – nyvalg sted til Folketinget, var ministeren så elskværdig at invitere nye som gamle energiordførere til en orientering i ministeriet, og vi blev stillet i udsigt, at i dette efterår skulle der ske noget. Vi kunne godt forberede os på at skulle i arbejdstøjet. Der skulle være en reform, der skulle være en samlet evaluering af hele VE-området, nu ville regeringen udstikke nye linjer, der kunne række ind i det næste årtusind, osv.

Første gang, vi blev skuffet, var, da vi så statsministerens skriftlige tale i forbindelse med åbningen af Folketinget, for det var jo ikke, fordi miljø- og energiministeren havde fyldt så voldsomt meget på programmet dér.

Anden gang, hvor vi blev skuffet, var, da vi læste det her forslag. Altså ét er, at en lovgivning er fra 1976. Selvfølgelig sådan rent lovhistorisk har den jo nogle år på bagen, men bevares, vi har jo stadig væk bestemmelser fra Jyske Lov, som vi også bruger med fornøjelse i dag. Derfor behøver vi jo ikke at fremsætte lovforslag, som stadfæster den praksis, der står deri.

Vi har på tilsvarende vis som hr. Frank Dahlgaard undret os over lovforslagets formål. Der står nemlig heri, at det er et forslag, der bare skal videreføre gældende praksis. Det har ingen administrative konsekvenser. Det har ingen økonomiske konsekvenser, end ikke engang for amterne og kommunerne. Men lovforslaget skal så EU-notificeres. Vi har svært ved at forstå, hvorfor det skal det, når det hverken har økonomiske eller administrative konsekvenser, og når det i øvrigt er en videreførelse af gældende praksis.

Men bortset fra de bemærkninger savner vi også alt det, ministeren havde stillet os i udsigt, nemlig både evaluering og reformering af området, for ud over at ministeren får en enkelt ministerbeføjelse mere, er der jo hverken meget reform eller evaluering i det her. Vi savner, at der, når det gælder forskning på energiområdet, sker et tættere samarbejde med erhvervslivet, sådan at vi hurtigere får de nye opfindelser og landvindinger kommercialiseret, for det har jo vist sig, at der er både arbejdspladser og eksportpenge i det.

Vi er også interesseret i, at Danmark fortsat er i spidsen, når det gælder grundforskningen. Der må man sige, at på et af de områder, hvor vi jo har dygtige folk, nemlig brændselscellerne,